

1573071

Софія Яблонська

Книга про батька

**З моого
дитинства**

«Книга про батька» — це не поспіхом написаний твір, а виважене рішення, на яке вона довгі роки не наважувалася, робота, над якою працювала впродовж останніх 30-ти років свого життя. «Сьогодні починаю книгу, яку неможливо писати, важко читати та поширити», — писала Софія Яблонська.

Це і своєрідна сповідь, і послання нашадкам, щоб вказати «шлях для думання чи психічного відчууття, яким не треба йти», і свідчення великої доччиної любові.

А ще, це захоплююча розповідь про омріяну нею Україну. Софія Яблонська була знаменитим оповідачем... Гортуючи сторінки, ви відчусте радісну метушню і пахищі на кухні перед Різдвом, тиху урочистість, «наче над хатою пролетів ангел», на саме Різдво, захоплення від повернення бузьків у покинуте колись гніздо, любов до землі та плекання рослин, гордість від упорядкування комор, все оте рідне – українське.

Неймовірно реалістично передана атмосфера страху та напруження періоду Першої світової війни, коли на галицьку землю мас вступити російське військо.

Ви обов'язково захочете перечитати цю книгу ще і ще раз, щоб відчути та пережити ту правдивість і відвертість почуттів, переживань, які можна примірити і до себе...

ЗМІСТ

З мого дитинства	21
Остання зустріч з Юстиною	187
Мій батько - Мої з ним розмови	193
Образки і візії	197
Земське чистилище	199
Я і мій батько	203
Уривок з одної розмови	213
Прогулка до Ялинковатого	219
Післяслово	233
Кілька даних до біографії о. Івана Яблонського .	236